

Évzáró főtítkári gondolatok

„A jövő erdeiért ma kell cselekedni!”

Idei évünk fontos szakmai mottója ez. Nincs már olyan, hogy csak úgy csendesesen eltelik egy év. Az emberek lelkében és a fák évgyűrűjében egyaránt lenyomata lesz az idei esztendőnek. Minket, embereket a békétlenségig felbolydult világ válságai, vélt és valós terhei, a természetet pedíg az aszály és annak következményei tették próbára.

Az Egyesület idén is végezte a dolgát, a járványok utáni időszak ösztönző lendületet adott vezetőségünknek és tagságunknak egyaránt. Helyi csoport- és szakosztályrendezvények egész sorozata indult el a tavaszi időszakban, amelyet az őszi helyi választások eseményei követtek.

Számos tartalmas program szerveződött sorban, de a fókusz valahogyan máson volt. Persze hogy máson, hiszen van egy Kárpátaljai Helyi Csoportunk is. Azon belül pedig tagtársaink, akik 2022. február 24. óta egy háború sújtotta országban élnek. Akikkel az első pillanatoktól tartjuk a kapcsolatot, keresve a segítségnyújtás lehetőségét.

Az Elnökség és a tagság, mondhatni az egész magyar erdész-társadalom egy emberként állt ki a nehéz helyzetbe került, határon túli honfitársaink megsegítésére. A Máltai Szeretetszolgálat, valamint a Belügyminisztérium illetékeseivel együttműködve több mint 1200 erdei szálláshelyet ajánlottunk fel a menekültek részére.

Három ütemben szállítottunk tartós élelmiszert, valamint gyógyszereket az Erdészcsillag Alapítványhoz beérkezett mintegy 15 millió forint adománynak köszönhetően.

A legnagyobb, harmadik fuvarral én is Beregszászba tartottam. A határon több órát várakozva foglalkoztatott a kérdés, hogy miért is csináljuk mi most ezt? Határon túli kollégáink miatt, vagy esetleg a saját lelkiismeretünk megnyugtató végett? Sok részgazdász mellett, végső soron a magyar erdőkért is tesszük. Az erdők sok jóra sarkallják azt, aki velük törődik.

De mégiscsak egy évtértékelő írás ez, amelyben részlete-sen is be kell(ene) számolni a történésekről...

Tavasszal zárult a Településfásítási Program II. üteme, amellyel már összesen 36 ezer sorfát ültettünk el Magyarors-zág több mint 1300 településén. Ezt a gondolatot folytatva, idén ősszel a MOL Új Európa Alapítvány támogatásából, Egye-sületünk koordinálásával megvalósuló VárosFa Program kere-tében újabb 7000 sorfa került elültetésre, de immár a nagyobb városokat megszólítva. Mindenhol erdész felügyeletével tör-téntek az ültetések – sőt, még a Program keretében lebonyolí-tott erdőpedagógiai foglalkozások is.

Az Erdei Vándortábor Programban újabb 6000 táborozó fiatalnak nyújthattunk örök életre szóló élményt, egy kicsit erdösszé tehattük őket.

A *Fedezd fel az örökséged!* erdőismereti vetélkedőn Kárpát-medencei középiskolás fiatalok sokasága háromfős csapatok-ban versenghetett, és ismerhették fel azt, hogy az erdő mindany-niunk életének szerves része, amelyhez ezer szálon kötődünk.

Nemcsak a fiatalokat, hanem az Erdei Szabadegyetem programunkkal a döntéshozókat is közelebb vittük az erdő

témaköréhez. Idén tavasszal a *Fenntartható erdőgazdálko-dás – fenntartható energiatermelés* volt a központi téma. Aktualitása akkor még sokakban kérdőjeleket vethetett fel, mostanra már mindent más megvilágításban látunk.

Szemléletformáló programsorozattal szólítottuk meg az er-dei sportolókat, emellett a *Hátizsákban az erdő!* kezdemé-nyezésünkkel egy korábban nem ismert lehetőséget kínálhat-tunk a gyerekekkel kiránduló pedagógusok részére is.

A társadalom felé irányuló tevékenységünk mellett, külö-nös figyelmet kívántunk fordítani a szakmai belső életre is. Munkacsoportot hoztunk létre, amelynek segítségével egy meghatározott tematikával építhetjük újjá a kihívásokra gyors választ adó Egyesületünket. Reményeink szerint ez érezhető volt a Gödöllői Vándorgyűlésünkön és az ahhoz kapcsolódó Év Erdésze Versenyen is egyaránt. Ez az éves találkozó min-den évben a csúcspontot jelenti. Ez idén sem volt másképp, de talán még nagyobb nyomatékot adtak ennek az ünnepi közgyűlésen *Ágij László*, Kárpátaljai Helyi Csoportunk elnöké-nek szavai: „...Tudjuk, hogy van kire támaszkodni, hiszen egy gyökérből fakadunk, egy az anyaország. *Higgyék el, a legna-gyobb problémáink rögtön eltörpülnek egy háború alatt. Átérté-kelődnek az értékek, a hétköznapi gondok elfoszlanak. De fel is értékelődnek dolgok, viszonyok, kapcsolatok. De nincs olyan kár, ami haszonnal nem jár!*”

Egyek a györkereink... Ágij László a Kárpátaljai Helyi Csoport elnöke és Elmer Tamás főtítkári (OEE) az egyesületi adomá-nyok átadásakor, Kárpátalján

Külön öröm, hogy három év kihagyás után az Erdésznök Országos Találkozója is megrendezésre kerülhetett. Köszönhe-tő ez annak, hogy vannak olyan tagjaink, akik nem hagyják kialudni a lángot.

Ilyenkor arról is meg kell emlékezni, amit magától értetődőnek gondolunk. Ilyen például a 160. évfordulóját ünneplő, idei évben is hónapról hónapra ma-gas színvonalon megjelenő Erdészeti Lapok, vagy éppen az ehhez kapcsoló-dó, fiatal szerzőknek kiírt szakkikpályázat is.

Kulcsfontosságú kérdés a Soproni Egyetem és ezáltal a fia-talság megszólítása, a szakmai vérkeringésbe való még erőtel-jesebb bekapcsolása. Szeptemberben az Egyetem illetékes tan-székei, valamint Egyesületünk Szakosztályai tudatos stratégia mentén helyezték új alapokra az együttműködést.

Néhány nap van még hátra az évből. Még idén a bereg-szászi erdész kollégáknak 12 aggregátort viszünk át a hatá-ron. Szükség van rájuk, szükségünk van egymásra.

Egy, a magyar erdők köré szerveződő hálózatnak va-gyunk apró, de higgyük azt, hogy nélkülözhetetlen elemei.

Az Egyesület talán idén is bizonyította, hogy a legapróbb tettekkel is tudunk hatni! *Köszönjük mindenkinek az aldo-zatos munkáját!*

Most tegyünk úgy, mint a természet. Adjunk magunknak és szeretteinknek egy kis nyugalmi állapotot és várjuk együtt a tavaszt, amikor újult erővel tehetünk a magyar erdők, erdész-ek és Egyesületünk jövőjéért! Talán most más hangsúllyal, nyomatékosabban mondjuk: *Áldott, Békés Karácsonyt!*

A jövő erdeiért idén is cselekedtünk!

Elmer Tamás,
főtítkári